

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE DIN BUCUREȘTI

APARE DE DOUA ORI PE LUNĂ

Redacția și Administrația:
ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTILOR

ABONAMENTUL

pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an
pentru cântăreți și paracliseri 100 lei pe an

SUMARUL

1. Pastorală I. P. Sf. Patriarh	5. Cronica Internă	***
2. Colinde G. Dem. Teodorescu	6. Cronica Externă	***
3. Nașterea Domnului N. Cazacu	7. Lămuriri Mulțumiri	***
4. Mișcarea Misionară ***	8. Parohii vacante	***

Miron,

Din mila lui Dumnezeu Arhiepiscop al Eparhiei Bucureștilor, Mitropolit al Ungro-Vlahiei și Patriarh al României.

Cetitorilor și celor ce vor asculta această scrisoare pastorală har și pace dela Cel-de-sus, iară dela Noi doriri de bine și sănătate.

„Astăzi cerul și pământul s'au împreunat.
„Astăzi Dumnezeu pe pământ a venit și
omul la cer s'a suit.

Din cântările dela Crăciun
(Litie Stihira II).

Jubișilor Credincioși:

Iarăș a sosit Crăciunul. Un simțimânt de evlavie mai adâncă se ivește în sufletul nostru, căci praznicul Crăciunului ne reamintește nouă, oamenilor păcătoși, minunatul fapt al nașterii lui Hristos Mântuitorul, Carele pe omul—cel căzut din grația lui Dumnezeu—l-a împăcat cu cerul, Carele ne-a ridicat sus spre cer privirea, cea până atunci atîntită spre cele de jos și trecătoare, Carele pe omul cel cuprins în mreaja patimilor și a tuturor rătăcirilor, în cari l-a dus mintea-i mărginită, l-a luminat, ca să-și vadă și cunoască calea

ce duce la binele său vremelnic și la fericirea sa vecinică, îndreptându-ne preocupățiunea din cercul cel îngust al trebuințelor trupului, legat prin originea sa de pământul plin de imală și răutate, spre trebuințele unei vieți sufletești mai înalte, spre cerințele unei morale până aci neajunsă, spre idealuri, singurele lucruri, cari înconjoară pe om cu aureola unei chemări superioare.

Pe lângă evlavie ne trezesc și o simțită bucurie sărbătoreștile cântece ale colindătorilor și ale băieților cu steaua, precum și celelalte prea frumoase datini românești; de altă parte ne mărește această bucurie împrejurarea, că s'au întrunit toți membrii familiei în jurul vetrelor părintești, cari sunt atât de scumpe tuturor fiilor buni și cu aleasă creștere.

Dară — precum fiii unei familii își întocmesc lucrurile de așa, încât la astfel de sărbători mari să poată fi după puțină împreună cu rudeniile și cu iubiții lor părinți, — așa și noi toți — fii credincioși ai bisericii noastre strămoșești și a iubitoarei noastre maice ocrotitoare — încă ne adunăm — cu mic cu mare — în jurul sfintelor altare ale bisericilor noastre, unde nevăzut plutește deasupra noastră preamiliostivul nostru Părinte ceresc.

Și — acum vă văd pe voi, sfințiților slujitori ai altarului, îmbracați în strălucitoare ornate,

pe voi **dascălilor și cântăreților**, cari în imne de laudă măriți venirea Domnului pe pământ,

Pe voi **nevinovaților copii** de școală, cari înlocuiți corul îngerilor, ce cântau deasupra ieslei dela Vitleem „Mărire 'ntru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace și 'ntre oameni bună 'nvoire“,

Cum vă văd și pe voi **bătrânii** cuminți ai poporului cu plete ninse de pățaniile vieții,

pe voi **bunice și mame** cu nepoții și fiii de mână, ca de mici să-i învățați a-și iubi biserica și legea părinților lor,

pe voi **fete și feciori**, nădejdea noastră de mâine,

pe voi **harnici meșteșugari**, în frunte cu **cărturarii, domnii și conducătorii** noștri firești, ieșiți și ei din șirul poporului dela țară,

Cum vă văd așa pe toți în haine de sărbătoare și cu fețele pline de cucernicie: — iată cu sufletul vin și Eu între voi, Eu Arhipăstorul vostru, Eu părintele vostru, iubitor, căci voi sunteți fiii Mei sufletești, voi sunteți comoara mea și după zisa sf. ev. Mateiu (VI. 21): „Unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră“.

Comoara Mea sunteți voi — turma cea cuvântătoare. Dela binele, fericirea și prosperarea voastră, atârnă binele și mulțumirea Mea; iară necazurile voastre cauzează multă durere și inimii Mele părintești.

Deaceea — ca totdeauna — așa și deastădată cu drag îmi îndreptez glasul Meu către voi, spre a vă arăta calea ce duce la înaintarea, binele și mântuirea voastră.

*

Venirea pe pământ a Mântuitorului Hristos a întemeiat împărăția luminii, a milei și a păcii. Popoarele deatunci s'au grăbit a primi botezul și prin aceasta a deveni cetățeni ai acestei împărății: iară miile și zecile demii de mucenici, cari cu zimbetul pe buze au înfruntat cele mai neînchipuite chinuri și au suferit chiar moartea pentru Hristos, au dovedit cu prisosință valoarea dumnezească a legilor, poruncilor și învățăturilor date de Hristos și propovăduite de apostolii și ucenicii săi.

Noi — Românii — suntem dintre cei mai vechi creștini din lume. Alte popoare s'au încreștinat cu sute de ani în urma noastră; deci ar fi cel mai firesc lucru, ca în inima noastră să fi prins legea creștinească cele mai adânci rădăcini, încât noi să fim în toate privințele mai presus decât alții.

Cine cunoaște mai deaproape firea poporului nostru, modul lui de gândire și manifestațiunile vieții sale sufletești, acela cu oarecare mândrie poate constata, că mulțimea cea mare a credincioșilor noștri din cele mai multe părți duce o viață sufletească creștinească și nobilă; pornirile, datiniile și obiceiurile lor sunt mărturii de-o aleasă **cultură a inimii**, cum rar să mai găsește la un popor.

În această privință strămoșii din veacurile de mult trecute, au fost și mai presus decât cei de azi. Erau cât mai **iubitori de Dumnezeu** și cinstitori de cele sfinte, pe când azi dăm în unele locuri — nu de necredință — dară de-o nepăsare condamabilă față de cele sfinte. Așa am dat mai deunăzi de un fecior de vre-o 18 ani, care nu știa „Tatăl nostru“; iară niște prieteni ai Mei — călătorind înainte cu 6—7 ani printr'un ținut românesc îndepărtat — a întâlnit la un izvor al satului o fetiță de 14—15 ani cari nu știa să-și facă sf. cruce.

Mai 'nainte **bisericile noastre se umpleau** mai ales în Duminici și sărbători de mulțimea creștinilor, pe când astăzi în multe locuri rămân goale; ba mai an am avut la lucru un meșteșugar bătrân din apropiere, care pe mine însumi nu mă cunoștea, dovadă că în curs de ani n'a dat nici odată pe la sf. biserică.

Slujitorii altarelor se bucurau de cea mai **desăvârșită cinste și iubire**, din care a izvorât și numirea de „părinte“, ce li-se

dă, ca și celor ce ni-au născut și crescut.

Cei din vechime erau **mai milostivi** față de săraci, orfani, văduve și bolnavi; mângâiau pe cei cuprinși de supărări și sprijineau pe cei căzuți în năcazuri; ba atât de departe mergeau în unele părți cu bunătatea lor, încât puneau pe o poliță acoperită dela portița curții sau ogrăzii lor un ulcior cu apă proaspătă pe sama călătorilor drumeți, fripiți de arșița soarelui, ca s'o aibă la îndemână.

Imprumuturile, cumpărările și vânzările și toate daraverile dintre oameni se făceau nu cu scrisori și zapise—ca astăzi—ci pe **cuvânt**, care era mai tare decât pecetile de azi.

Românii din vechime erau **cuvincioși** față de tot natul, cinstind mai ales pe bătrâni și **ascultând** necondiționat de mai marii și conducătorii lor firești, cari îi povățuiau în toate treburile lor obștești, pe când astăzi mulți sunt atât de orbiți numai de interesele lor particulare, încât nu se supun binelui obștesc; ba unii ascultă chiar de răuvoitorii noștri, de dușmanii bisericii noastre și ai așezămintelor ei, fără a-și aduce aminte că-i va ajunge pe ei sau urmașii lor, blăstămul bisericii părăsite.

Ura, pisma, zavistia erau mai rare; iar **iertarea și împăcarea** erau virtuți mai lăbite. Preotul sau un bătrân al satului rupea judecata spre mulțumirea celor certați și se făcea pace; iară azi adeseaori pentru un lucru de nimic se poartă procese împreunate cu spese de 2—3 ori mai mari decât lucrul cu pricina.

Strămoșii noștri din veacurile îndepărtate erau nu numai muncitori, ci și mult mai **cruțători**. Bărbații știau face toate uneltele de lucru, mobilele din casă și acarelele de lipsă la economie; iară femeile lor pregăteau din cânepă, în și lână curat toate hainele de îmbrăcat și țoalele din casă.

Fudulia, prada, risipa și mai ales luxul le erau necunoscute; și astfel banii, câștigați pe muncă, vite și altele, le rămâneau în punga lor proprie și-i foloseau pentru sporirea moșiei, ca să lase mai mare moștenire urmașilor lor. Iară o bună parte din câștig jertfeau cu drag pentru biserica lor. Astfel în multe locuri s'au ridicat în trecut astfel de biserici mărețe și monumentale, pe cari cei de azi—dacă nu le-am avea—nu cred că le-ar mai putea zidi. In

câte biserici vechi nu cetim inscripții, cum cutare bun creștin a dăruit locul bisericii, cutare a clădit din al său biserica, cutare a zugrăvit-o pe cheltueala sa și a. m. d. Astăzi asemenea mari jertfe dela creștini **singuratici** pare-că devin tot mai rare; ba sunt și comune în cari toți credincioșii la oaltă numai cu mari sfortări zidesc o mică școală, și aceea pe datorii făcute cu împrumuturi.

Cu un cuvânt Românii veacurilor vechi, trecute, erau mai pătrunși de învățăturile evangheliei lui Hristos și își întocmeau mai mult întreaga lor viață după povețele și îndemnurile creștinismului. De aceea bunul Dumnezeu ia și încărcat pe strămoșii noștri cu multe bunătăți, îndeosebi și cu o comoară de fii mulți și buni, cari în cursul timpurilor au umplut țara.

Nu-i vorbă, vor fi fost și în vechime multe patimi, păcate și întrelăsări, ca și azi, vor fi fost multe burueni urâte în holda vieții sufletești a neamului nostru, dar în cursul atâtor veacuri de viață creștină, asemenea cazuri trebuiau să devie tot mai puține și credincioșii să devie tot mai buni.

Dară — întrucât unele din virtuțile creștinești ale credincioșilor au mai slăbit în unele părți față de trecut — aceasta își are cauzele sale.

Vitregitatea timpurilor și în deosebi valurile oardelor barbare, câte s'au strecurat peste hotarele și satele strămoșilor noștri, i-a stingherit rău în frumoasa lor viață, i-a scos din așezările lor, și pe unii i-a alungat la codrii, unde s'au mai sălbătăcit moravurile lor, iar alții s'au amestecat cu neamuri păgâne, care i-au mai înrăutățit și pe ai noștri.

*

Deci spre a nu cădea și Voi, Iub, Cre., în rătăciră, iară — întru cât ca oameni păcătoși, cum suntem toți — ați căzut în ispită multelor păcate; — urmați calea bisericii; întăriți-vă sufletul cu puterea dumnezeiștilor învățături ale evangheliei ca să puteți mai cu ușurință învinge aplicările spre rele și păcate și ca prin primirea și mijlocirea sft. taine ale bisericii să vă puteți înnoi sufletul cu haina tuturor virtuților creștinești, precum s'au împodobit și strămoșii noștri, pe cari nici moartea nu-i putea despărți de biserica și legea lor.

Iară pe cei ce s'au îndepărtat dela calea bisericii, fie că au părăsit-o, fie că n'o mai cercetează, fie că trăiesc în concubinaj, fie că prin alte fapte ale lor dovedesc a fi creștini răi, atât preoții cât și părinții, rudeniile, cunoscuții și toți câți pot fi de vr'un folos în această privință, să-și deie silința a-i readuce pe calea cea bună. cum s'a întors și fiul rătăcit, după ce a ajuns la cunoștința păcatelor și greșalelor în cari a căzut.

Induplecați-i pe toți a se întoarce până nu-i prea târziu, căci nu știm „ziua și ceasul, în care fiul omului va veni” și spre nenorocirea noastră poate să ne afle nepregătiți.

*

Iubiților Creștini! Să vă istorisesc o întâmplare potrivită pentru scopul nostru. Un om cu stare mare din Olanda avea un fiu. Ca mulți oameni bogați, așa și acesta n'a știut să deie creștere adevărată fiului său

Eu am zis adeseori și o repet și acum, că părinții — oricât de avuți ar fi — trebuie să crească copiii așa, încât să-și formeze convingerea, că averea și banii se câștigă cu foarte multe sudori, și de aceea ei trebuie cruțați, legați cu 7 ațe și dați numai pe lucruri de folos. Altcum — fără asemenea convingere — copiii ușor devin cheltuitori, prădători, risipitori, încât — moștenind ei averea nu le ține — nici câțiva ani, chiar milioane să fie. Așa a murit mai lunile trecute la Paris destul de tânăr un boier din țara noastră, care moștenise câteva milioane, și la moarte i-au aflat — precum să scrie — 10 centime (buni) în buzunar, și acelea câștigate de cerșit.

În lipsa acestei creșteri, fiul apucase pe căi greșite, ca și fiul cel pierdut din evanghelie. Fugind de acasă a trecut în India. Acolo — ce-i drept — nu ajunsese încă la porci, însă intrase între soldații indieni, ceeace — precum se spune — era mai rău. Deaici a scris părinților săi după bani, ca să aibă ce prăda din nou. Tatăl său îi răspunde; fiul deschide scrisoarea, dar — neaflând în ea nici o urmă de parale — o îmbotă și o aruncă la o parte fără a ceti cuprinsul. În urmă se îmbolnăvi rău, de moarte. În chinul durerilor să cugetă la ai săi, la părinți. Cum ar dori să știe ceva despre ei înainte de a muri! Își aduce aminte de scrisoarea tatâne-său. Ingriditorul

i-o căută, și cetește. În ea stă scris, că părinții și rudeniile îl iubesc și doresc; îl cheamă acasă, unde îi vor cumpăra și dăruia o moșie. Căpitanul vaporului cutare are toate pregătite, ca să-l ducă acasă. Dară ce folos? Era prea târziu! Boala s'a agravat. A murit. „Putea avea de toate, dar le-a pierdut toate”.

Evangheliile și Apostolii, ce ni-să cetesc în sf. noastre biserici, sunt totatătea scrisori, dela iubitorul Părinte ceresc către „fiii săi rătăcitori pe pământ”. Ele au un cuprins de mare preț și de mare folos pentru ceice le ascultă și urmează în viață, căci acestora le dă un mare ajutor: în această lume mulțămire sufletească, iar în cealaltă, fericirea cea vecinică, lucruri cari nici pentru milioane nu se pot cumpăra.

Iară ceice ocolesc biserica, vin la biserică fără a pătrunde în înțelesul cântărilor, rugăciunilor și a celor ce se cetesc în ea, — pentru că nu le sosește ajutorul iute și degrabă în forma cum așteaptă ei — sunt ca și tânărul ce n'a voit să cetească cuprinsul scrierii tatălui său, decât atunci când a fost prea târziu.

*

Ca să nu ajungă nimenea din fiii bisericii noastre soarta aceluia, biserica — ca o maică duioasă, îi cheamă cu drag pe toți la sânul ei, căci „Dumnezeu nu voiește moartea nici a celor mai păcătoși, ci ca să se întoarcă și să fie vii”.

Împreună cu sf. apostol Pavel (cătră Coloseni III 1—15) vă zic și Eu, Iubiților Creștini: „Când se va arăta Christos, atunci omorâți mădulariile voastre cele de pe pământ, desfrânarea, necurățenia, patimile, poftele cele rele și sgârcenia, care este slujirea idolilor... Lăpădați... mânia, iuțeala, răutatea, hula, cuvântul de rușine din gurile voastre... fiindcă v'ați desbrăcat de omul cel vechi, dimpreună cu faptele lui.

„Îmbrăcați-vă... în inimă de îndurare, în bunătate, în umilință, în blândețe, în îndelungă răbdare, îngăduind și iertând unul altuia.. precum și Hristos a iertat vouă.

*„Iară peste toate acestea îmbrăcați-vă în iubire, care este legătura desăvârșirii. Și pacea lui Dumnezeu să domnească în inimile voastre, la care sunteți chemați **ca membre ale unui corp**”, căci de aceasta avem atât de mare trebuință spre a întări biserica,*

școalele și toate așezămintele noastre din parohii și prin ele spre a întări întreaga biserică, ai cărei fii suntem.

această pastorală, le vor fi folos, Vă doresc tuturor Sărbători fericite și la mulți ani cu sănătate! Amin.

In nădejdea — că sfaturile părintești, ce le dau astăzi credincioșilor Noștri prin

Cu patriarhicești binecuvântări

MIRON,

Patriarh.

COLINDE DE CRACIUN¹⁾

Christos și Apostolii

— Colind din părțile Buzăului. —

D'întreabă, și 'ntreabă
Sfinți pe Dumnezeu :
— Doamne milostive,
Din ce este fapt
Vinul
Și cu mirul
Și rumenul grâu ?
Domnul le grăia :
— Sfinți nepricepuți
Și nechibzuți,
Vreți să m'ispitiți ?
Că voi bine știți
Din ce este fapt
Vinul
Și cu mirul
Și rumenul grâu.
Când ei m'au gonit,
Câinii de jidovi,
Tot din casă'n casă
Și din masă'n masă
Și ei m'au ajuns
Sus la Rusalim
In seara d'ajun,
'N casa lui Crăciun
Și m'au răstignit
Pe cruce d'măr dulce,
Și ei că-mi băteau
Prin talpe,
Prin palme,
Tot cuie de fier,
Ținte de oțel ;
Ș'und' le țintuia
Sânge că curgea,
Tot *vin* se făcea.
Și ei mă'mbracă
Cu cămașă verde,
Verde de urzică,

Rău trupul bășică ;
Ș'unde mă'ncingea
Cu brâu de măceș,
Ș'unde mă strângea
Sudoarea 'mi curgea,
Tot *mir* se făcea.
Da'n cap ce-mi punea ?
Cunună de schini,
Schini și mărăcini ;
Ș'unde-o așezau,
Lacrămi ciuruiau,
Se rostogoliau,
Tot *grâu* se făceau.
D'atuncea s'a dat
Vinul la bătrâni,
Grâul la norod,
Mirul la preoți,
Să ne miruiască
Rar la zile mari,
Ziua de Crăciun
Ș'a de Bobotează,
Când preoți botează
Norod creștinează.
Sănătate 'n casă,
Boeri, dumneavoastră,
Tot cu voie bună
L' anul La mulți ani.

Colind de Preot

— scris în 1865 —

Ostroviei de mare lină,
O! Ler oi, d'ai Ler oi, Doamne,
Dar în el ce mi-se vede ?
Cam d'o mică bisericuță.
La ostrov cine că-mi vine ?
Vine-o mică corăbioară
Stă părintele (cutare) :
Preoteasa d'a stânga,
Coconașii-i d'a dreapta.

La ostrov dac'ajungea,
Din guriță 'și cuvânta :
— D'alei mici
De grămătică,
Voi ce-mi stați
De vă uitați ?
Luați toaca
D'a stânga,
Ciocanele
D'a dreapta
Și 'n clopotniță
Urcați,
Voi în toacă
Ca să-mi dați ;
Dați în toacă
De trei ori
Și 'n clopot
De nouă ori,
Lumea toată
Ca s'auză,
La biserică
Să se care
Și de Domnul
Să se roage,
Ca să-i ierte
Din păcate,
Din pacate
Jumătate,
Din greșeli
A treia parte.
Unde astfel cuvântă
Lua cheia d'a dreapta,
Cărticica d'a stânga
Și'n biserică intră
Evanghelia citia.
Grămăticii 'n toacă da :
Da în toacă de trei ori,
In clopot de nouă ori.
Toată lumea c'auzia,
La biserică-mi venia

1) Din colecția „Poezii populare române” de G. Dem. Teodorescu 1885.

Și 'ncepea
De se rugă;
Domnul bun că le ierta
Din păcate
Jumătate,
Din greșeli a treia parte.
Iar părintele (cutare)
Să ne fie sănătos
Cu cinstita preoteasă
Și cu dalbii-i coconași.

Colind de preot

— scris în 1875, la Călărași. —

Într'al mării Negre prund,
La dalbele mănăstiri,
Ler, Doamne, Ler,
Slujescu-mi nouă preoți
Și cu nouă logofeți;
Iar preotul cel bătrân
La cel mic din logofeți
Astfel din gură-i grăia:
— O! tu, mice logofete,
Eși afară,
Sue scară
Și dă'n toacă de trei ori
Și'n clopot de nouă ori,
Tot norodul ca s'audă
Să vie la sfânta rugă,
Sfânta rugă
'N biserică;
Să se 'nchine,
Să se roage,
Să le ierte din păcate,
Din păcate jumătate
Din greșeli a treia parte.
Cel mai mic din logofeți
El prea bine 'nțelegea:
Afară că mi-și eșia
Și pe scară se suia,
Dar nici în toacă nu da
Nici clopotul nu trăgea,
Ci pe mare se uita
Și departe că-mi zărea
Două negre de corăbioară
Ce iute la mal venia;
Cu malu s'alătura,
Parul în mal că-mi bătea
Și șchela că-mi arunca.
Dar din ea

Cine-mi eșia?
Cuviosul preot (cutare):
Papuci negri încâlța,
Toiag în mână lua,
Cărăruica apuca,
Cărăruica raiului,
Să meargă la sfânta rugă,
Sfânta rugă
'N biserică;
Să se 'nchine, să se roage
Și să-mi cânte aghioase,
Aghios „Isus Christoase!”
Să-mi audă norodul
Norodul
Toți cu totul,
Să vie la sfânta rugă,
Sfânta rugă
'N biserică,
Să se 'nchine, să se roage,
Să le erte din păcate,
Din păcate,
Jumătate,
Din greșeli a treia parte.
Și veniră,
Se rugară,
Dumnezeu că le ertară
Din păcate,
Jumătate,
Din greșeli a treia parte.
Cest preot, preot (cutare).
El să-mi fie sănătos
Cu-a lui dalbă preoteasă,
Cu copii, cu ce se află,
Și cu noi, cu voe bună,
La anul și la mulți ani.

Colind de preot

— scris în 1884, la București. —

Sus, în vârful munților,
La tulpina brazilor,
Doamne Ler,
Domn din cer
Cuvioasă la privire
Mi s'a f-ptu de-o mănăstire,
Mănăstire 'n trei turnuri,
Trei turnuri, trei răzvanuri;
Iar în dalba mănăstire
Cine-mi intra la slujire?

Intră-mi preotul (cutare)
Cu metanii d'a stânga,
Cu Toiagul d'a dreapta.
Inăuntru de-mi intra,
Slujba sfântă că 'ncepea,
Evanghelia 'mi citia:
D' ascultat cin' l-asculta?
Buna Maica Precista
Și sfânta Dumineca.
Bună Maica Precista
Asculta ce-mi asculta,
Dar 'nainte nu putea,
Fiu din brațe că-i plângea,
Maica din gură-i grăia:
— Nu mai plânge, fiule,
Nu mai plânge, bunule:
Câinii de jidovi, spurcați
Și de lege lepădați,
Laudă s'au lăudat,
Știre la lume au dat
Că ție o să-ți cioplească
Cruce 'naltă 'mpărătească,
'Naltă după statul tău,
Lată după brațul meu.
Bunul Dumnezeu grăia,
Preacuratei răspundeă:
— Lasă-i, Maică, să vorbească
Lasă-i maică, să-mi cioplească
Că de ei am îngrijit,
Bun locșor că le-am gătit:
La vârful paloșului
Tot sub Talpa Iadului,
Pe limba cuțitului
La vârvoarea focului,
Unde's viermi neadormiți
Și cu dinții ascuțiți
Și cu capete de os
Să le fie de folos.
Maica, unde-l auziă,
Cruce cu dreapta făcea,
Pe preot blagoslovea
Și la ceruri se urca
Cu sfântă Dumineca.
La mulți ani cu sănătate
La preot cu bunătare,
La (cutare) cuvios:
Mulți ani să fie sănătos
Cu-a sa dalbă preoteasă
Și cu dalbii logofeți.

NAȘTEREA LUI IISUS CHRISTOS

„Iar nașterea lui Iisus așa a fost: Maria, mama Lui, fiind logodită lui Iosif, s'a aflat având în pânțe din Duhul Sfânt, înainte de a fi fost ei împreună. Atunci Iosif, soțul ei, care eră un om de bine și nu voia s'o vădească, hotărî să o lase pe ascuns. Dar pe când el gândă astfel, un înger al Domnului îi apărî în vis și îi zise: Iosif, fiul lui David, nu te teme de a lua pe Maria de soție, căci pruncul care s'a zămislit întru ea este dela Duhul sfânt. Ea va naște un fiu și tu îl vei chema Iisus, căci El va mântui pe poporul său de păcatele sale. Toate acestea au avut loc, ca să se plinească ceea ce a zis Domnul prin profetul: „Iată Fecioara va avea în pânțe și va naște un fiu și se va chema numele lui Emmanul“ ce se tâlcuește: Cu noi e Dumnezeu. Iosif, deșteptându-se din somn, făcî precum îi poruncise îngerul Domnului și luă pe soția lui cu el. Inșă el nu o cunoscî deloc până ce ea născî un fiu, căruia el îi dădî numele de Iisus“. (Mateiu, I 18—25).

Comentatorii Sf. Scripturi din toate timpurile, începînd cu apologeții secolului II, continuînd cu marii Doctori, Părinți și Scriitori Bisericești din secolele de glorie ale Teologiei Creștine, III, IV și chiar următoare, și ajungînd, în sfîrșit, până la Teologii și Criticii din vremurile noastre, au rămas toți uimiți de simplitatea cu care Evgangelistul ne descrie cel mai minunat eveniment din viața omenirii, sau, cel puțin, din viața Creștinismului. Cei credincioși au fost pătrunși de adevărul ce se desprinde din povestirea aceasta naturală a autorului inspirat, lăudînd pe Dumnezeu pentru umilința la care s'a supus pentru a mântui neamul omenesc. Iar cei necredincioși au fost puși pe gânduri și turburați, asemenea lui Irod la aflarea neașteptatei vești, de siguranța demnă cu care sunt spuse aceste lucruri. După cuvîntul Fericitului Augustin, credința creștinilor într'asta recunoaște pe adevăratul Mîntuitor, pe când inima necredincioșilor nu înțelege nimic. Dumnezeu a ascuns aceste minuni celor învâțați și înțelți și le-a descoperit poruncilor (Mat. XI. 25).

Evgangelistul începe foarte simplu expunerea lui: „Iar nașterea lui Iisus Christos așa a fost“. El nu întrebuintează cuvinte

căutate, nici expresii meșteșugite, cum s'ar aștepta doritorii de povestiri miraculoase. Nimic din frazeologia povestirilor mitologice referitoare la nașterile zeilor păgâni, a unui Hermes, sau a unui Hercules. În acele povestiri, interesul îl formează descrierile împodobite, rezultat al unei imaginațiuni poetice bogate. Aici, este adevărul simplu, impunător tocmai prin prezentarea lui neartificială și liniștită.

„El se va pogori ca ploaia pe iarba câmpului“. (Psalmul LXXI, 6.) Și apoi, aici, povestirea nici nu putea fi pompoasă. Această naștere s'a produs în astfel de împrejurări, încît imaginația chiar a celor mai iscușiți scriitori n'ar fi găsit nici un mijloc de a se pune în mișcare. „Asemenea ploii — zice Fericitul Augustin — care cade pe iarba moale, fără să se audă, Iisus Christos s'a pogorit din cer fără să anunțe puterea lui infinită, fără să facă nici un zgomot, fără să spăimânteze pe oameni cu tumultul venirii sale; nimic în umilința nașterii sale nu trădează mărirea Lui. Dealtfel, El nu venia deloc aici jos ca să domnească; misiunea lui eră să sufere pentru mîntuirea noastră, să învingă ispitele, să sufere, cu toate că eră nemuritor, durerile morții pentru cei muritori și să deschidă, tuturor acelor cari vor veni la El, drumul unei vieți noi“.

Intr'aceasta stă minunea — va zice mai târziu orbul din naștere vindecăt Fariseilor — că voi nu știți de unde este și El mi-a deschis ochii. (Ioan IX. 30). Numai Fiul lui Dumnezeu a putut să disprețuiască în așa măsură strălucirea și pompa cu care pămîntul ar fi putut să-l primească. Ce-ar fi fost de altfel acestea pe lângă mărirea și atotputernicia divină! Un staul de vite — ca și cum Pruncul Sfânt s'ar fi simțit rău în locuințele oamenilor corupți — primește pe Dumnezeu în liniștea adîncă a nopții. O stea luminoasă înaintă pe cer, urmărită de privirile atente și îngrijate ale unor călători tainici, ce veniau de departe. În împrejurimi, păstorii își păziau liniștiți turmele lor în câmp. Lor li se vestește de înger că în cetatea lui David un mîntuitor li s'a născut și acesta este Christos Domnul. Și această poartă a cerului pe care va fi ieșit acest înger, acești simpli păstori au auzit o cântare dulce și frumoasă, în care se

distingeau aceste cuvinte: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pre pământ pace, între oameni bunăvoire! Iată tot ce s'a petrecut la această naștere, iată întreg cadrul pe care și l-a ales Fiul lui Dumnezeu ca să vină pe pământ. Omenirea toată dormia cufundată în grijile și păcatele ei de totdeauna, obosită par'că de atâta așteptare a unui Mântuitor. În puține inimi mai licărea candela speranței a acestei veniri, dar și pentru acestea eră necunoscut timpul când va fi „plinirea vremii“. Iată că acum sosise acest moment binecuvântat.

„Când a venit plinirea vremii —zice Sf. Apostol Pavel— a trimis Dumnezeu pe Fiul său cel născut din femei, care s'a făcut sub lege, ca pre cei de sub lege să-l răscumpere și să luăm moștenirea fiască. Și pentru că sunteți fi, Dumnezeu a trimis pe Duhul Fiului său în inimile voastre, care strigă: Abba! (adică) Părinte! Astfel nu mai ești sclav, ci fiu și dacă ești fiu și moștenitor ești prin harul lui Dumnezeu“. (Galateni IV. 4—7).

Astăzi toate profețiile s'au plinit cu privire la venirea Fiului lui Dumnezeu. Profetul Malachie (în cap. III) vorbise de un înainte Mergător, și Înainte Mergătorul s'a născut șase luni înainte de această zi. Se va naște ca un copilăș, exclamase Isaia (în cap. IX.) și iată că un prunc sfânt s'a născut în cetatea Betleem, și ea văzută, cu atâta timp înainte, de Michea profetul.

Născându-se din Muma Lui —zice Fericitul Augustin— El face din ziua aceasta o zi memorabilă pentru toate veacurile, așa după cum a creiat veacurile însele născându-se din Tatăl.

El nu putea să aibă mamă la nașterea sa din eternitate, și n'a vrut să aibă un tată dintre oameni la nașterea sa în timp. Astfel, Christos este născut dintr'un tată și o mamă și este în același timp și fără tată și fără mamă: născut dintr'un tată, ca Dumnezeu, și dintr'o mamă, ca om; fără mamă, ca Dumnezeu și fără tată ca om. Cine va spune nașterea Lui! (Isaia LIII, 8) Fie cea dintâi, care este în afară de timp, fie cea de a doua, care este în afară de om; fie cea dintâi, care este fără de început, fie cea de a doua, care este fără precedent; fie cea dintâi care a fost întotdeauna, fie cea de a doua care nu s'a mai întâmplat niciodată, nici înainte și nici după aceea; fie cea dintâi care n'are sfârșit niciodată, fie cea de a doua, care își are astăzi

începutul, dar când va avea un sfârșit? Se cuvenia deci ca profeții să anunțe nașterea Lui viitoare, și Cerul cu îngerii să facă cunoscută nașterea îndeplinită. El odihnea într'un staul de vite și guvernă totuș lumea; Copil fără cuvânt, El eră cuvântul Insuși; Cerurile nu-L pot cuprinde și totuș o femeie îl purta în brațe. Da, ea, muma, conducea pe Împăratul nostru, ea purta pe acela care ne conduce și ne poartă pe noi toți. Ea alăpta pe acela care ne hrănește din El Insuși. Câtă micșorare! Ce umilire fără seamăn! Și totuș, dumnezeirea Lui întreagă este cuprinsă aci. Copilul atârna în totul de muma Lui și totuș puterea Lui o susține pe ea. El se hrănea cu laptele ei și o hrănea în schimb cu Adevăr“.

„Adevărul din pământ a răsărit și dreptatea din cer a privit“. (Psalm. LXXXIV, 12.) „De unde vine Maria? Din Adam. Și Adam? Din pământ. Dar Maria trăgându-se din Adam și Adam din pământ, nu urmează oare că și Maria este pământ ca și el? Ori, Maria fiind pământ, cum să nu fie drept să zicem: „Adevărul din pământ a răsărit“. Așa dar, Adevărul răsărind din pământ, este Christos născându-se din Fecioara și dacă dreptatea privește din înălțimea Cerului e pentru a aduce pe oameni la adevărata înțelepciune de care îi îndepărtase păcatul“.

Cu ce grijă expune Evanghelistul istoria neamului Mântuitorului și cum notează el la sfârșitul acestei expunerii că Iisus s'a născut din Maria, iar nu din Iosif. Aceasta putea să pară ciudat. Creștinii știau acest lucru, dar Ev. Matei li-l mai amintește odată, amintind în același timp și Evreilor că Mesia avea să se nască dintr'o Fecioară. „Naștere minunată! Ce poate fi altceva mai minunat ca o fecioară să nască, ca o fecioară să aibă în pântec, fiind fecioară, și să nască rămânând Fecioară! Fiul se formează în pântecul aceleia pe care El însuși a creiat-o; El i-a dat puterea să nască, fără să-i strice întru nimic fecioria ei“.

Iosif este nedomirit, în primul moment și nu știe ce să facă. El știe că logodnica lui este curată, dar îi trebuie totuș o explicație pe care îngerul nu întârziează de a i-o da. Și el primește cu credință și supunere această lămurire dela înger, „ridicându-se, cum zice Sf. Ioan Chrysostom, deasupra legii vechi. Căci harul fiind de față, se arată prin anumite semne deosebite pentru cei dimprejur. Așa după cum Soarele, înainte de a-și arăta

Supliment la „Apostolul” No. 24

din 15 Decembrie 1929.

(Urmare la Cronica Internă)

Copie după actul de fundație al Bisericii parohiale al Comunei Letca Nouă-Vlașca, găsit în piciorul Sf. Mese, cu ocazia renovării în 1927-1929.

S'a edificat această St. și Dumnezeiască Biserică închinată hramurilor Sf. Impărați Constantin și Elena și a Sf. Ierarh Nifon cu toată cheltueala Prea Sf. Arhiepiscop și Mitropolit, întâiul Primat al României D. D. Nifon, pe proprietatea Sa Letca-Nouă, în anul al 18-lea al Arhiepiscopiei Sale și în primul an al Domniei Principelui Carol I-iu de Hohenzolern-Sigmaringen, Domn Ereditar al României Unite, în vara anului de la Hristos 1867, luna Maiu.

Copie după adnotarea biografiei din spațele fotografiilor găsite alături de actul de fundație a familiei fericitului fundației «Nifon Mitropolitul».

1. «Nifon Mitropolitul», întâiul primat al României Unite și fondator al Bisericii după proprietatea Sa Letca-Nouă-Vlașca, 1872.

2. Lucreția Enescu, fiica lui Gheorghe Enescu și Maria, etate de 41/2 ani, 1872.

3. Constantin Enescu fiu al lui Gheorghe și Maria Enescu, etate de 16 ani, 1872.

4. Dumitru Enescu, fiu al lui Gheorghe și Maria Enescu, etate 10 ani, 1872.

5. Maria Enescu, consoarta lui Gheorghe Enescu, în etate de 25 ani, 1872.

6. Elena Enescu, născută la 1802, soră a Prea Sfinției sale Părintelui Mitropolit «Nifon», 1872.

7. Gheorghe Enescu, în etate de 43 ani, fiu al Elenei Enescu, nepot al Prea Sfinției

Sale, Director al Mitropoliei și secretar intim al P. S. Sale, 1872.

8. Alexandru D. Aslan, etate 33 ani, nepot din fică al Elenei Enescu, 1872.

9. Locotenentul Ioan Popescu în regimentul I-iu de lăncieri, nepot de frate al Eminenței Sale, Părintele Mitropolit D. D. Nifon, văr I-iu cu Gheorghe Enescu.

Redeschiderea bisericii parohiale din Peret-Teleorman.

Cu o deosebită solemnitate s'a făcut re-deschiderea bisericii parohiale cu hramul «Sf. Gheorghe» din Comuna Peret, deservită de noi ca paroh, în ziua de 21 Noembrie a. c. în urma aprobării date de Înalta Chiriarchie cu ord. Nr. 15.704/929.

Slujba divină s'a oficiat de P. C. Protopop Floru, împreună cu preoții Barbu Dimăncescu și Cristea Popescu în asistența autorităților comunale, d-lor învățători cu elevii, și a unui numeros popor.

La sfârșitul St. Slujbe P. C. Protopop a predicat poporului despre jertfa părinților Sf. Fecioare Maria în fața lui Dumnezeu încheind cu dragostea creștinului față de Biserică întru cât prin ea se manifestă în plin credința noastră.

S'au adus mulțumiri enoriașilor acestei parohii atât de noi cât și de domnul învățător P. Stroescu pentru că ei au dovedit această dragoste față de Casa Domnului prin renovarea ce i s'a făcut cum și prin procurarea unui rând de Sf. Veșminte de toată frumusețea.

(Continuare la Parohii vacante)

Se publică concurs pentru ocuparea parohiei Netoți, com. Dumbrava, județul Prahova, în termen de 30 zile dela apariție ; devenită vacantă prin demisiunea Pr. G. Ionescu, pe ziua de 2 Ianuarie 1930.

Parohia are biserica în bună stare și una filială.

Este compusă din satele: Dumbrava și Zănoaga, ambele cu 360 familii, 1600 suflete. Are 17 pogoane pământ cu sesie parohială.

Venitul epitrahilului 5000 lei anual.

Actele cerute de regulament se înaintează Arhiepiscopiei.

Consiliul Eparhial.

Se publică concurs, pentru ocuparea postului de cântăreț I, de la Parohia Dobroești, rămas vacant pe ziua de 25 Noembrie a. c. prin încetarea din viață a titularului, Ilie N. Mihalache.

Candidații vor înainta cererile însoțite de acte Protopopiatului al II din Capitală, în data după publicarea vacanței în curierul „Apostolul“.

Protoieru Econ. CONST. MOISIU

Se publică concurs cu termen de 15 zile pentru ocuparea postului de cântăreț din parohia Fundulea. Cererile se vor adresa Protoeriei Ferbinți, Ilfov. Candidați vor depune actele necesare: Extractul de naștere, certificat de situația militară, certificat de studii și certificat de bună purtare.

Protopop Pr. TEODOR RĂDULESCU

Protopopia Circ. I, Teleorman-Măgurele. Se publică concurs pe timp de 15 zile, începând dela data publicării în „Apostolul“ pentru ocuparea următoarelor locuri vacante de cântăreți din acest Protopopiat :

2 posturi la parohia Cărlomanu ; 1 post la parohia Ulmeni ; 1 post la parohia Spătărei ; 1 post la parohia Ologi ; 1 post la parohia Florica.

Doritorii de a le ocupa își vor înainta cererile însoțite de actele necesare Protopopiei I, T. Măgurele.

Protopop, Ic. IOAN I. POPESCU

CATALOGUL CARTILOR

ce se găsesc de vânzare în Editura Institutului Biblic al Sfintei Biserici Ortodoxe Române

1. *Lazăr Diacul*, de Pr. Sebastian Stanca. Prețul lei 5. — Rabat 1,50.

2. *Patimile Mântuitorului*, de Pr. Gr. Criveanu. Prețul lei 5. — Rabat 1,50.

3. *Impotriva beției*, de I. P. S. Patriarh. Prețul lei 5. — Rabat 1,50.

4. *Două întâmplări minunate*, de Gala Galaction. Prețul lei 5. — Rabat 1,50.

5. *Durerea Vinerei celei Mari*, de Arhim. I. Scriban. Prețul lei 5. — Rabat 1,50.

6. *Catechismul Crestinului Ortodox*, de Pr. I. Mihălcescu. Prețul lei 10. — Rabat 2,—.

7. *Adventismul dat pe față de un fost adventist*, de Arhim. I. Scriban. Prețul lei 15. — Rabat 3,—.

8. *Ce să crezi și cum să trăiești*, de P. S. Episcop Nicodem. Prețul lei 4. — Rabat 1,—.

9. *Povestiri folositoare pentru popor*, de A. V. P. Prețul lei 6. — Rabat 1,50.

10. *Legea și Statutul pentru organizarea Bisericii*. Prețul lei 12. — Rabat 2,—.

11. *Paraclisul I și II al Maicii Domnului*. Prețul lei 5. — Rabat 1,50.

12. *Cultul sfinților*, de Diac. Al. Constantinescu. Prețul lei 5. — Rabat 1,—.

13. *Noul Testament*, trad. de Gala Galaction. Prețul: broș. lei 100 hârtie velină, legat. lei 100, lux lei 400.

14. *Cartea de rugăciuni*, de I. P. S. Patriarh Miron Cristea. Prețul: broșat lei 20, legat, lei: 150, 90, 75, 65 și 55 exemplarul.

15. *Psaltirea*, trad. Preoților V. Radu și Gala Galaction. Prețul lei 50. — Rabat 20%.

AU APARUT :

„CARTEA DE RUGĂCIUNE, PENTRU TOT ROMÂNUL“. 150 pag. Format obicnuit, Lei 80 legată și 20 Lei broșată.

„CARTICĂ DE RUGĂCIUNI“, 242 pag. Format micuț. Pentru bărbați, de purtat în buzunarul pieptarului; pentru femei în trăsura de mână. Lei 155 în piele aurită; Lei 90 în piele simplă; Lei 70 și 80 în pânză; Lei 25, Broșată.

de Dr. MIRON CRISTEA, Patriarh.

Se recomandă tuturor.

„APOSTOLUL“

razele sale, luminează orizontul cu lumina sa, Christos luminează lumea încă din sânul maicii Sale“.

„Ea va naște un Fiu și tu Il vei chema Iisus, căci El va mântui pe poporul său de păcatele sale „zisese îngerul către Iosif. Iată care va fi marele rol al acestui Prunc născut în umilință și sărăcie! El va fi Mântuitorul acestei lumi pierdute, El va fi biruitorul morții“. Toți oamenii să se uniască cu al doilea om, pentru că toți au fost condamnați cu cel dintâiu (Adam)“.

De bună seamă, Evanghelistul ne prezintă pe Mesia ca pe Mântuitorul poporului evreesc, în primul rând, al poporului ce promise făgăduința sfântă, însă această mântuire adusă de El ne privește pe toți, pe noi cei pierduți prin păcatul Strămoșului tuturor.

„Pentru folosul cui, această incomparabilă mărire se prezintă nouă sub forma acestei neînchipuite umilințe? Desigur că nu e pentru folosul său, ci, dacă vom crede, vor rezulta pentru noi bunătăți nesfârșite. Omule, scoală! Pentru tine Dumnezeu s'a făcut om. „Tu care dormi, scoală-te; scoală-te dintre cei morți și Christos te va lumina!“ (Efes. V. 14). Da, pentru tine Dumnezeu s'a făcut om și dacă El nu s'ar fi născut în timp, tu ai fi fost mort pe vecie. Niciodată n'ai fi fost liberat de trup păcătos, dacă El n'ar fi luat asemănarea acestui trup. Dacă el nu ți-ar face o atât de mare milostenie, tu ai fi fost lăsat într-o mizerie fără sfârșit. Tu n'ai fi căpătat niciodată viața, dacă El nu s'ar fi supus morții ca tine; ai fi murit dacă nu te-ar fi ajutat; ai fi pierit dacă El n'ar fi venit.“

Cum ne găsește pe noi această măreață aniversare, a 1929-a a nașterii Domnului? Știm noi să ne adâncim înțelesul bogat al acestei sărbători? Ascultăm noi cu umilință și pătrunderea necesară povestirea pogorării Fiului lui Dumnezeu pe pământ, minunându-ne plini de respect de necuprinsa taină a

întropării lui Dumnezeu? Nu cumva spiritul nostru ușuratec se oprește numai la partea din afară a sărbătorii, la farmecul ei de perpetuare a unor tradițiuni duioase și plăcute, lăsând să se depună tot mai gros vâlul îndiferenței peste cuprinsul bogat și absolut necesar pentru fiecare dintre noi? Medităm noi îndeajuns starea noastră de oameni păcătoși, de oameni pierduți, sortiți morții veșnice, dacă nu știm să ne însușim cuprinsul acestei sărbători? Mai înțelegem noi, în toată tragedia ei, starea acelor cari au așteptat venirea Mântuitorului și suntem noi în stare să scoatem un strigăt de bucurie și de ușurare ca al primilor creștini, când au știut că mântuirea le-a venit?

Tare ne temem că sufletele noastre de azi nu se vor smulge dela toate cele pământești, complet și definitiv, ca să primească pe Cel ce s'a făcut prunc pentru noi! Să nu credem că dacă nașterea reală, adevărată, a Domnului s'a petrecut acum 1929 ani, noi n'avem nevoie să ne mai îngrijim cum îl vom primi, în această zi. Iisus Christos a venit atunci pentru toți, dar El înțelege să vie și pentru fiecare dintre noi, în fiecare an și în fiecare moment chiar. Până nu vom vedea și noi, fiecare în parte, cerul luminându-se și pogorându-se din el îngerii Domnului ca să ne vestească nașterea Fiului lui Dumnezeu, așa precum au vestit păstorilor din împrejurimile Betleemului: „Un mântuitor vi s'a născut, și acesta este Hristos Dumnezeu“, până atunci nu putem să zicem că am înțeles venirea Domnului. Așa cum L-au văzut păstorii cu ochii trupului, așa trebuie să-L vedem și noi cu ochii minții și ai sufletului. Numai atunci vom putea cânta și noi din adâncurile ființei noastre, ca și atunci îngerii:

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pre pământ pace, între oameni bunăvoire!

N. CAZACU.

MIȘCAREA MISIONARA

Protoieria jud. Muscel circ. II Priboeni.

Seria ședințelor cercurilor pastorale s'a început și anul acesta cu regularitate.

Cercul Stâlpeni, după prima ședință, ținută în parohia Stâlpeni, în luna Octombrie, a avut a doua ședință în parohia Racovița,

17 Noemvrie, când a avut loc și instalarea noului hirotonit, Pr. Ioan Constantinescu.

După un serviciu divin și parastas pentru eroi, bine întreținut de preoți și cântăreții bisericești, a rostit predica Păr. președinte Ioan Samoilescu.

Un tedeum, și cetirea Cărții de preoție, la care Păr. Protopop Ilie Cercel face călduroase recomandări noului preot și credincioșilor adunați în număr foarte mare. După serviciu, părintele protopop se întreține cu c. bis. asupra necesității înjghebării temeinice corului cântăreților, punând ca dirijor pe N. Modreanu c. bis. Iar cu preoții asupra datoriilor, ce au de a face ca reușita și interesul pentru ședințele cercului să crească. Preot Luca Niculescu face recenzie scurtă asupra cărții Sadhu Sundar Singh tradusă de Pr. N. Bănăteanu, ora fiind înaintată.

La ședința publică a vorbit noul preot I. Constantinescu despre «iubirea patriei», Păr. protopop încheie arătând un nou pericol, ce bântue neamul nostru românesc pe lângă lux, *sectanții*, deși în acea parohie nu exista așa ceva.

Cercul Mărăcineni, a ținut prima ședință în parohia Purcăreni, 24 Noembrie a. c.

Cercul Ștefănești a ținut primă ședință în satul Cuculești, Valu mare, 27 Octombrie, iar pe a doua în parohia Ștefănești, 24 Octombrie a. c.

Cercul Leordeni a ținut ședința prima în parohia Cuiluf, 24 Noembrie a. c.

Cercul Priboeni având prima ședință în parohia Dobrești, 17 Noembrie a. c.

Cercul Călinești a ținut două ședințe, 20 Octombrie și 24 Noembrie, după care se anexează aci copii depe procesele verbale.

Cercul Malu cu Flori ținând două ședințe, în Octombrie și 17 Noembrie.

Cercul Boteni a ținut prima ședință în parohia Lucieni, 3 Noembrie a. c.

CRONICA INTERNA

Târnosirea Bisericii „Letca Nouă“

În ziua de Duminecă 10 Noembrie 1929 s'a târnosit Biserica cu hramul «Sf. Împărați Constantin și Elena» din Letca Nouă, Protoeria Videle-Vlașca, de către P. S. Vicar Arhiepiscopesc Titu Târgovișteanu, înconjurat de P. C. Protopop Bădănoiu de Videle, Preoții: V. Popescu, Letca Nouă, Pr. Marin Popescu, și Pr. Alexandru Costantinescu, Pr. Gr. Barbici-Crovu, Pr. Gh. Ionescu-Rușii lui Asan, Ieromonah Ipolit Iovu-Letca Veche, și Arhidiaconu Sf. Patriarhii: Orghidan și Firmilian Marin.

Corul „Seminarului Nifon Mitropolitul“ a dat răspunsurile Sf. Liturghii.

Darea de seamă a reclădirii Sf. Locaș a făcut-o Pr. V. Popescu, Parohul local, căruia i-a răspuns P. S. Vicar Tit. Târgovișteanu, aducând laude tututor ce s'au ostenit pentru ridicarea acestui Sf. Locaș Dumnezeesc și îndemnând totdeauna pe enoriași a frecuenta biserica.

Cu această ocazie P. S. Vicar Tit, a hirotonisit preot și hirotosit duhovnic pe C. Diacon C. Georgescu, pe seama parohiei Găgești-Prahova, lume foarte multă din cătun și împrejurimi asistau.

Această biserică din Letca Nouă este fondată în 1864, luna Maiu, de ctitorul ei

«Nifon Mitropolitul», pe proprietatea Sa Letca Nouă, în primul an al Domniei Principelui Carol I... al României Unite și al 18-lea al Arhipăstorii Sale după cum se vede din actul de fundație și ctitorie, găsit la Sf. Prestol și așezat iar la loc.

De la sărutatul Sf. Mese s'a adunat și vărsat de P. C. Protopop Bădănoiu, suma de lei 1750 la fondul central al milei creștine de la Sf. Patriarhie.

Cu reclădirea acestui Sf. Locaș și pictura s'a cheltuit suma de 903.548 lei.

Pentru acoperirea acestei sume a fost și donatori benevoli:

1. Ministerul Cultelor, Lei . . . 20.000.
2. Așezămintele Nifon Mitropolitul 14.000.
3. Cooperativa «Vulturul» L.-Nouă 13.000.
4. Direcția R. M. S. . . . 5 000.
5. D-na Elena și Ioan Vlădescu funcționar la Direcția R. M. S. Galeria Blanduzii din București, cumpărând obiecte și vase sfinte în valoare de lei 90.000. și care s'au propus pentru medalieri cu «Medalia Răsplata Muncii pentru Biserică cl. I.

«Întreaga slujbă s'a terminat la ora 1 p. m., când cei prezenți întruniți la o agapă creștinească și-au arătat mulțumirea sufletească prin cuvinte scurte improvizate față de osteneala P. S. Vicar Tit, clerul înconjurător, donatari și Pr. Paroh local.

CRONICA EXTERNA

UN CEAS CU PAR. ATH. MADJAROV

In ziua de 6 Noembrie 1928, urma să părăsesc țara și să iau neapărat drumul Sofiei. Cu o zi înainte, Vlădica Tit mă împuternicise și cu harul duhovniciei, dându-mi astfel prilejul să-mi văd toată neliniștea, toată înfiorarea cu care mă zbăteam în ajun de plecare pe niște meleaguri mai mult decât streine. De aci încurajările omului, ale părintelui și arhiereului întreg: «Că nu cunoști oamenii?.. Nu ți fie nici-o teamă. Să vezi ce bine și ușor ai să te deprinzi cu obiceiurile, cu năzuințele și gândurile lor. Sunt și ei oameni ca ș'ai noștri.. Că nu cunoști drumul și locurile?.. E greu numai acum, întâia oară. Ceeace-i mai greu, e că nu cunoști limba... Dar, cu Dumnezeu înainte.. Să cauți acolo, în Sofia, și să te împrietenești cu preotul MADJAROV. El a stat mulți ani printre noi ca superior al bisericii bulgare de aici, ne prețuiește și ne cunoaște foarte bine și limba. Ți va fi de mare folos...»

In această împrejurare mi-am adus aminte numai decât, că numele de Madjarov e strâns legat de o anumită înfățișare preotească pe care o vedeam deseori pe coridorul vechii facultăți de Teologie din București. Înalt, robust, cu renume de bun student și în vîrstă cam de 36-38 de ani. Foarte corect îmbrăcat, serios și sigur de el, era cunoscut de toți studenții anilor acelora, după cum cred că era cunoscut de toți bucureștenii. Ar fi fost oare cu puțință ca preotul acesta cu haina ortodoxă, dar cu părul creț și roșu, cu mustăți și barba așisderea, să nu-ți atragă luarea aminte?... Nu numai la poporul român, ci și la cel bulgar, înfățișările acestea de preoți ortodoxi cu figuri orientalo-siriene, sunt rare de tot.... Și nu le mai poți uita cînd le-ai întâlnit....

Intr'o zi dela începutul lui Decembrie 1928, l-am căutat sus, la Seminarul duhovnicesc unde e profesor și spiritual, și l-am găsit. Același. Schimbate-s numai locurile, rosturile și cunoașterea noastră de aproape. Deatunci încoace, îi folosesc mereu pretenia și bunăvoința....

Zilele trecute ne-am aflat multă vreme împreună. I-am spus că vreau să am un șir de convorbiri, de întrevederi cu slujitorii Bisericii bulgare, în scopul unei amănunțite cunoașteri atît dintr'o parte, cît și din alta. Părintele Madjarov a fost tare mișcat cînd i-am arătat că vreau să'ncep întâi cu dînsul....

1.— Vă mai aduceți aminte de România, de București, de Facultatea de Teologie, de profesorii ei, de colegii sfinției-voașre, de conducătorii Bisericii românești și de preoții Ei?..

—Mai în fiecare zi. Nu pot să uit nimic. România m'-a fost și o consider mereu ca a doua mea patrie, pentru că studiile mele și o bună bucată din viața mea, sunt strâns legate de această țară binecuvîntată. Una din cele mai mari mulțumiri sufletești am avut atunci, cînd d-l ministru al României la Sofia, (d. Bilciurescu) mi-a dat prilej, în absența preotului Iliescu (dela biserica românească din Sofia) și cu permisiunea sfîntului Sinod, să îndreptez și eu, în limba românească, calde rugăciuni către Atotputernicul Dumnezeu pentru odihna răposatului Rege Ferdinand I și pentru Țara românească. La această slujbă a asistat întreg corpul diplomatic din Sofia, precum și M. Sa Regele BORIS.

Din București am amintiri neșterse. În cei șase ani cît am stat acolo, ca superior al Bisericii bulgare, reușisem să-mi fac foarte mulți prieteni și cunoscuți în toate straturile sociale, mai ales printre autoritățile laice și bisericești. Niciodată n'am găsit uși și inimi închise pentru vreo cauză dreaptă de interes personal și obștesc.

De facultatea teologică mi-aduc aminte cu mare dragoste. Nu pot uita niciodată dascălii mei, cari-pare-mi-se mă iubeau mai mult decît pe ceilalți colegi, știindu-mă strein. Imi amintesc cu multă dulceață de reposații: Badea Cireșanu, Nicolae Dobrescu, Ioan Cornoiu. Drag. Demetrescu, Const. Nazarie,—Dumnezeu să-i ierte!.. Iar ceilalți, dl.: Dumitru Boroianu, Const. Chiricescu (am uitat să-i amintesc de moartea profesorului nostru de Patrologie. Nota Ang.), Ioan Mihălcescu, Popescu-Mălăești, Nicolae Popescu, Vasile Ispir, Șerban Ionescu,—par'că ieri am fost cu dînșii!..

Iar pomenindu-se de colegii mei dela Facultate, amintirile năvălesc din toate părțile. Imi aduc aminte, de ex., de Ioan Bălăceanu, actualul protopop al Strehalei, om bun, blajin și dulce. Par'că-l văd stînd în bancă, în așteptarea d-lui profesor, și cîntînd ușurel «Cucuruz, cucuruz cu frunza în sus»... Apostolescu Carol, totdeauna bine îmbrăcat (cu vestă de pluș) și Pope-

scu Leon, amabilul oacheș. Dumnezeu să-i ierte pe amândoi!.. Voinescu Ioan, cel mai mic dintre noi toți, Negoită Tomescu Gheorghe, Tomescu Ioan, Danău Constantin, Dumbravă Gheorghe, Bărbulescu Eugeniu—celebrul bariton, și alții, cu toții băieți buni și aleși, cari mă încunjurau cu multă dragoste și mă ajutau la învățarea limbii Romine. Și ce, adică, făceau? Fiindcă la început eu nu știam nicio boabă românește, mă necăjeam să prind câte un cuvânt dela d. profesor. Aveam pentru acest scop un caiet anume. După ieșirea profesorului, toți colegi se strîngeau în jurul meu și mai întâi făceau corecturi la ce scrisesem, fiindcă, neștiind limba, nu întotdeauna prindeam exact. După aceea, prin mimică, îmi explicau cuvînt cu cuvînt. Și până ce nu-i convingeam și eu, tot prin mimică, că am ghicit sensul cuvîntului, nu-mi dădeau voie să-l scriu în bulgărește. În modul acesta, repede (în două luni de zile) am început să vorbesc destul de corect.

În momentul acesta, multe, multe chipuri dragi îmi răsar în memorie. Tuturora Dumnezeu să le dea sănătate și izbândă!..

Mă întrebi de conducătorii Bisericii Romîne
Apoi îi cunosc mai pe toți...

La prea Fericitul Patriarh mă duceam foarte des. I. P. Sf. Sa mă primea în orșice vreme a zilei și totdeauna cu brațele întinse. Mă îmbrățișa și-mi spunea: «Sf. Ta ești ambasadorul nostru»!. Bînda și cinstita sa față mereu stă înaintea ochilor mei. Și cea mai mare dorință a mea este, să-L văd odată venit la Sofia și slujind în marea noastră Catedrală «Sf. Alex. Nevsky»..

Cunosc pe aproape toți Mitropoliții și Episcopii, dintre cari buni prieteni îmi sunt Prea Sfinții: Tit Sîmedrea, Vissarion și Gr. Comșa.

Cunosc toată preoția bucureșteană și mă cunosc și ei cu toții. Mă duceam mai totdeauna la ședințele Asociațiunii bucureștene «Ajutorul» eram primit ca la mine acasă. Nu pot uita nici odată pe vecini mei de biserică, părinții: Ioan Lucaci, Runceanu, Stoica, Ath. Popescu, diac. Vintilescu, și nici pe bunii mei prieteni: Păr. Scriban, V. Pocitan, Popescu (dela Sf. Mina) nici pe părintele Chiriac Bidoianu, Antohi, Marin Ionescu, Gala Galaction, arhim. Jocu, etc.

Cît de bine și de mulțumit eram la București, se vede și din scrisoarea mea publicată de mulțumire pe, care am adresat-o prin «Biserica Ortodoxă Romînă» tuturor autorităților bisericești și laice, tuturor personalităților de seamă și tuturor profesorilor, colegilor și fraților mei în Hristos.

Era vorba s'o tiparească în «Universul» și d. Lungulescu chiar îmi promisese aceasta; dar pe urmă, nu știu din ce cauză, s'a răzgîndit. Mai pe urmă însă, după ce a ieșit în «Biserica Ortodoxă Romînă», d. Lungulescu a luat-o d'acolo și a tipărit-o în «Credința» sa. Îi mulțumesc călduros.

2.—*Contribuit-ați cu ceva, în timpul slujirii din București, la cunoașterea celor două biserici-surori?...*

—Da. Pot să zic, chiar foarte mult. Cînd am sosit la București (în anul 1921) era periculos să spui că ești bulgar: așa de mare era ura după războiu. Dar, a dat Dumnezeu, că destul de curînd s'a potolit această ură și eu zic, că bisericile (a noastră și a voastră) au contribuit mult la aceasta.

Nu știu dacă trecuse un an de cînd sosisem, la București și din Bulgaria venise I. P. S. Sa mitropolitul Boris al Ohridei, pe atunci membru al Sf. Sinod, care se afla în drum spre Carlsbad. A stat câteva zile la mine și între altele mi-a spus: „Ni este pe sfârșite Sf. Mir. N'avem de unde lua. Ce crezi, ne-ar da Românii“? L-am încredințat imediat că luăm numaidecât, numai să mergem și să spunem Mitropolitului primat. I-am zis că, cunosc buna inimă a I. P. Sf. Miron. Am cerut audiență și ne-am prezentat Mitropolitului. El ne-a primit cu multă dragoste și ne-a declarat, ascultându-ne (eu făceam pe talmaci) că n'o să lase o biserică-soră să cadă într'o așa mare nevoie. Numai să facem o hîrtie, ca s'o treacă prin Sf. Sinod. Chiar în aceiași zi am făcut hîrtia, am tradus-o eu și am depus-o la Sf. Mitropolie. Peste un timp oarecare, am primit o adresă oficială către mine, în care Mitropolitul primat mă roagă să transmit alăturata adresă oficială Sfîntului Sinod din Sofia. Am tradus hîrtia și, împreună cu originalul, le-am trimis la Sofia. Ce s'a petrecut însă? Din întâmplare, toți arhierii Bisericii bulgare erau adunați la Sofia într-un sobor. Cînd președintele Sf. Sinod a primit adresa Mitropolitului primat, a citit-o în auzul tuturor. Auzindu-o, au lăcrămat cu toții, pentru că de prima oară dela 1872 încoace, s'a primit o scrisoare oficială dela o biserică soră și vecină... Până atunci, nimeni nu intră în legături scrise cu noi, considerându-ne schismațici...

Așa că, am pretențiunea să mă socotesc ca prima punte de aur aruncată între cele două biserici. Și de atunci încolo, s'au schimbat multe

scrisori și daruri (Sf. Mare Mir, icoane, evanghelii, adrese artistice, ulei de rose etc.)

Iar la ridicarea Mitropolitului primat la rangul de Patriarh, a sosit o delegație întreagă din partea Bisericii bulgare, în frunte cu Mitropolitul Neofit al Vidinului, din care delegațiune făceam parte și eu. S'a arătat atunci mare atențiune delegației noastre. Mitropolitul primat mi-a pus la dispoziție vagonul Său personal, ca să mă duc la Giurgiu întru întâmpinarea delegației care sosea dela Sofia. Și cât de mișcat m'am simțit, aflând și văzând în gara Giurgiului că și Guvernul românesc trimisese anticipat un alt vagon-salon pentru acelaș delegație. Tot așa, după sfârșitul solemnităților, noul Patriarh puse tot delegației noastre la dispoziție vagonul Său personal ca s'o ducă până la Calafat.

Convingerea mea este că ambele biserici au contribuit mult la stinegrea urii dintre popoarele noastre, și smerenia mea a luat însemnată parte în această operă. Să nădăjduim, deci, și pentru vremuri mai bune...

3. — *Dela venirea în Sofia, contribuit-ați iarăși cu ceva la strângerea legăturilor dintre aceste două biserici surori?*

— ...Totdeauna am fost (și voi fi) o călăuză credincioasă pentru toți Românii cari au binevoit să ne viziteze țara și biserica cu felurite misiuni. Printre aceștia amintesc pe Păr. prof. Mihălcescu, Dr. Bogdan, Dr. V. Ispir, Șerban Ionescu, pastorul calvin Schuemaher, P. Sf. Tit Simedrea și alții. În afară de aceasta, atât pe Sfinția-Ta, cât și pe fostul preot Iliescu, v'am introdus, pe cât am putut, în viața noastră și în cunoașterea bisericii și a vieții noastre culturale, dându-vă posibilitatea să faceți cunoștință cu personalitățile noastre conducătoare..

4. — *Tradus-ați ceva până acum din românește în bulgărește?*

— Da. Am tradus și traduc mereu. În 1914 am avut fericirea să traduc cartea aleasă a Păr. Mihălcescu „Cunoașterea lui Dumnezeu din studiul naturii“, editată de Sf. Sinod bulgar și acum deja epulzată. O a doua cărtică tipărită, a fost „Cei șapte coconi“ și „Pe drum spre Emaus“ de d. Pătrășcanu din colecția „Spre Emaus“.

De altfel, am tradus (și sunt gata de tipar) întregile cărți „Spre Emaus“ și „Sfintele Amin-tiri“ de d. Sadoveanu și Pătrășcanu, dar deocamdată nu dispun de mijloace pentru tipărirea lor.

A treia carte tipărită este aceia a P. S. Grigorie Comșa „315 pilde“, a cărei prefață a scris-o

elogios I. P. Sf. Sa Mitropolitul Ștefan al Sofiei, care mărturisește că a citit-o într-o noapte. Am tradus și o bună parte din „Teologia morală“ a Păr. I. Scriban, dar nu știu dacă va vedea lumina zilei...

5. — *Dar din bulgărește în românește?*

— Am ceva tradus din beletristica bulgară, dar stă așa. Ceva tipărit nu am. Dacă m'ar ajuta bunul Dumnezeu, curând voi isprăvi niște nuvele ale celui mai de seamă scriitor al nostru (ca beletrist) Iordan Iovcov. Am început să traduc și din rusește în românește „Mesia“ lui D. Merejkovschy. Am de gând să mai traduc ceva din rusește și anume: din Soloviev, Berdeaiev și alții.

6. — *Ce publicațiuni bisericiești deale noastre primiți?*

— Primesc „Biserica Ortodoxă Română și „Crucea“ la cari și colaborez din când în când. Îmi pare rău că n'am puțință să primesc tot ce apare în domeniul teologic din România pentru informație, ca să fiu în curent cu tot ce interesează pe frații preoți din țara vecină,

* * *

În presa bulgară, unde câmpul de activitate îmi e mai larg și mai la îndemână, scriu articole ocazionale, în deosebi în presa laică: „Mir“, „Democraticheski sgovor“, „Preporet“; iar în „Podofierska zaštita“ scriu despre trecutul bisericii noastre bulgare până când voi ajunge în zilele noastre. În „Mir“, în două articole consecutive, am scris despre introducerea și în Bulgaria a preoțimii militare, după modelul României, pentru ca să apropiem armata de biserică. În presa bis. bulgară scriu mai totdeauna. În afară de articole ocazionale, scriu informațiuni despre biserica română, iar ceva mai sistematic, sunt scrisorile către preotul paroh (în „Țărcoven vestnic“ și întrebări și răspunsuri (tot acolo).

În revista „Pravoslaven pastir“ dau des predici-model.

7. — *Ia spuneți-mi acum, vă rog, dacă în-deletnicirile de spiritual și profesor la Seminarul duhovnicesc din Sofia vă împiedecă, sau dimpotrivă, vă încurajează?...*

— Firește că mă încurajează. Iubesc copiii ca pe fii ai mei; sunt mereu în mijlocul lor și ei îmi răspund cu aceleași sentimente. Sunt foarte mulțumit de lucrul meu la Seminar. De două ori pe săptămână mă duc acasă, iar Sâmbăta seara și Duminica dimineața slujesc la bis. „Sf. Al.

Nevschy". Intrând în marea Catedrală, totdeauna mulțumesc bunului Dumnezeu, că m'a învrednicit să-l slujesc în ea, că tare-i frumoasă: în lumea ortodoxă numai există o așa biserică. Când venise Păr. Mihălcescu cu misiune la Sofia, și a asistat la Te-Deumul cu prilejul aniversării urcării pe tron a M. Sale Regelui Boris. au slujit vreo 20 de preoți, în frunte cu I. P. S. Ștefan. Când am întrebat pe urmă pe Păr. Mihălcescu, cum i-a plăcut biserica și slujba, el a zis: „Așa biserică și așa slujbă n'am văzut în viața mea“...

8. — *Cei doi studenți bulgari, bursierii Sfântului nostru Sinod, m'au rugat să-ți împărtășesc Sf. Tale, P. Cuv. Arhim. Boris (rectorul seminarului) și I. P. Sf. Sf. Mitropolii: Clement și Ștefan, mulțumirile, salutul și întreaga lor recunoștință pentru trimiterea lor la studii în România. Ce zici despre acest lucru?...*

— Sf. Ta știi că, am fost însărcinat de P. Sf. Tit să-i găsesc doi băieți pentru a urmă teologia la București pe seama Sfântului Sinod Român. Eu mi-am făcut datoria și sunt foarte bucuros, că băieții sunt bine și sunt mulțumiți. Rog pe colegi lor români să-i aiba în dragostea lor, precum m'au avut pe mine colegii mei de odinioară. Acum așteptăm să vină, în schimb, doi băieți români la facultatea noastră, că mare este nevoia în România de cărțurari în vreo limbă slavă.

9. — *Era vorba, par'că, să se facă o excursie în România de către frații preoți bulgari tocmai pe vremea când preoții români își țineau congresul lor anual la București. Aveau prilejul să audă vorbind chiar pe însuși I. P. Sf. Patriarh Miron. Sfinția Ta nu ai fi fost doritor să mai revezi locurile, oamenii și lucrurile lor, folosind această excursie binevenită? Ce s'a întâmplat?...*

Conducătorii Asociațiunii noastre generale de preoți, așteptau din zi în zi, după plecarea de aici a P. Sf. Tit, să fie invitați, dar și până în momentul de față nu s'a primit nimic.

Cu prilejul congresului preoției noastre, despre care știam că o să se țină la Arad, conducătorii noștri au dat o telegramă de omagiu către congres, prin P. Sf. Grigorie Comșa, dar nu știu dacă a ajuns la destinație, fiindcă n'am primit niciun răspuns.

Tare îmi este dor de București și de toți prietenii și cunoscuții... Halde, fă rost ca să se facă o vizită în România. Îți voi fi veșnic recunoscător...

10. — *Ce chestiuni mari agită astăzi, în deosebi, biserica al cărei slujitor sunteți? Și ce credeți despre ele?...*

— Deocamdată la noi se discută chestiunea „Băncii bisericești“, a liceului de fete pe care

o să-l înființeze Sf. Sinod (cu internat), chestiunea schismei și a fondului de bază al Bisericii, precum și aceia a sectelor.

Toate-s chestiuni importante.

Dacă s'ar ridica schisma, s'ar înfăptui uniunea pravoslaviei și putem aștepta zile bune pentru Biserica Ortodoxă ca forță morală...

* * *

Au mulțumit fierbinte acestui vrednic purtător de Har dumnezeesc; adusu-i-am laude pentru curata limbă românească în care mi-a răspuns; obligatu-ne-am frățeste să săvârșim talmăcirile numite, și apoi ne-am despărțit, îmbrățișându-ne ca'n clipele sfințirii Darurilor noastre răsăritene..

Pr. PARASCHIV ANGELESCU
Superiorul bisericii române din Sofia

MULȚUMIRI

Consiliul parohial al bisericii „Sf. Anton“, Curtea Veche, București aduce vii mulțumiri, persoanelor notate mai jos pentru contribuția benevolă la cumpararea unui clopot pentru biserică, de 700 kgr.

Al. Argeșiu 1000, Th. Rădulescu 1000, Gh. M. Fundănescu 1000, Gh. D. Fundănescu 1000, N. Teodoru 1000, Anghel Ionescu 1000, N. G. Comănescu 1000, Dr. I. Mitulescu 1000, Naie Ionescu 500, Ioan I. Popescu 1000, T. Mogoșanu 600, Ilie Gr. Dumitrescu 500, Ilie Rădulescu 600, D. T. Vasile 500, N. Niculescu 500, C. B. Cruceru 500, P. Stănculescu 500, Nicolacoglu și Youtsas 500, C. Petrescu 500, Stoicescu-Cristescu-Tănăsescu 600, Ecaterina Delatelsani 500, Frații Pescaru 600, Șt. Teodorescu 300, Frații Hagi-Vasilii 300, Apostol Dobrescu 200, I. Panțiru 200, Mavrodīs Panaiotes 100, Iosif Mocanu 100, Ilie Manea 100, Jean Luca Niculescu 5000, Gr. Alexandrescu 2000, Magazin General 1000, Henry Catargi 500, Șt. Filipescu 500. Dobânzi la 9000 lei depuși de vechiul comitet 4927, Ana Lucian 50, Gh. și Iosefina Bujorescu 50, Sânziana Dedu 40, Maria Drăghici 40, Maria și Virginia Avramescu 40, Ana Chiseliță 10. Total 32.857 lei.

* * *

Se aduc mulțumiri D-lui Barbu Grăjdănescu proprietar, Băbăița-Vlașca și domiciliat în București calea Rahovei 33, care a donat Lei 7000 pentru procurarea unui rând de veșminte Bisericești, Bisericii Băbăița-Vlașca, Protopopiatul Videle, al căror cost este de Lei 13.000 — diferența de lei 6000, suportând-o parohia.

* * *

În Protopopia II Videle s'au făcut următoarele danii la următoarele Biserici.

1) La Biserica Băbăița Vlașca Protopopia Videle, s'a dăruit de către D-l Inginer Șef al Uzinei de gaz București, Jean Radu Filip, 2 Sfeșnice Împărătești alamă, greutate 140 kgr. costul 22.200 lei.

2) La biserica *Tămăiești* una candelă argintată în valoare 1400 lei, dăruită de familia *Niță Bădănoiu*.

3) La Biserica *Merenii-de-sus*! un rând de odăjdii Bisericești-în valoare de lei 12.000, dăruite de către Enoriași.

Pentru care se aduc vii mulțumiri persoanelor în drept.

* * *

Epitropia și consiliul parohial al bisericii Sf. Dumitru Pueni Prund-Vlașca, *aducem vii mulțumiri comitetului de construcție al Parohiei Pueni Prund-Vlașca*, pentru multă stăruință ce a depus pentru repararea bisericii Parohiale cu Hramu Sf. Dumitru din această comună, cheltuind suma de *120.000 mii lei*, din care sumă a tencuit complet biserica în interior și exterior o prispă de țiment de jur împrejur, curățirea picturii, eșezarea ferestrelor și ușilor, toate de ștejar lucrate foarte bine și ușile cu o sculptură deosebită.

Bani s'au strâns dela locuitori, prin stăruința Preotului Ilie S. Popa Niță Dogaru, casier etc. Au ajutat și Ion Șufană, cioban din baltă venit dela munte, suma de 1000 lei. Toate acestea s'a făcut într'un singur an de păstorie.

* * *

Se aduc mulțumiri următorilor donatori ai bisericii Sf. Vinere din Ploești.

1) D-lui Gheorghe Bărbulescu, mare industriaș în Ploești, pentru o masă și sease scaune.

2) D-lui Ștefan Brezeanu, proprietar, pentru una sobă în Sf. Altar.

PAROHII VACANTE

PREOȚI

Protopopia Jud. Ilfov, circ. II Budești, publică concurs, pentru ocuparea postului de paroh, vacant, de la parohia Copăceni-Mogoșești, comuna Copăceni-Mogoșești-Ilfov, prin transferarea pe 1 Decembrie 1929 a fostului paroh Preotul Gheorghe Petrescu, la Adunați-Copăceni-Vlașca. Parohia Copăceni-Mogoșești este formată din 2 cătune: Mogoșești și Varlaam, ambele cu o populație de circa 215 familii și 1033 suflete. Biserica parhială cu hramul „Sf. Impărați” este bună; are 17 pog, sesie parhială nu are. Ca venituri are salariul cu accesoriile conform gradului de studii și venitul epitrahilului, care se cifrează la 2-3000 lei anual. Cererile însoțite de actele de trasferare sau de preoție reglementare, se vor înainta Sf. Mitropolii, în termen de o lună de la apariția acestei publicațiuni în „Apostolul”, care le va trimite Protopopiei pentru referat.

Se aduce la cunostința generală, că în cuprinsul Protopopiei jud. Ilfov, circ. II Budești, sunt vacante pe 1 Decembrie 1929 următoarele posturi de cântăreți:

La parohia Vintilă-Vodă, comuna Popești-Leordeni, Ilfov, postul al II-lea de cântăreț, plătit de onor Prefectura de Ilfov.

La parohia Lămotești-Gălbinași, Ilfov, postul al II-lea de cântăreț, prin înlocuirea cântărețului provizoriu I. Stoenescu. Candidații se vor adresa Protopopiei în termen de 15 zile de la apariția acestei publicațiuni în „Apostolul”, anexând la cerere certificat de studii, de naștere, de botez, de bună purtare și de satisfacerea serviciului militar; vor depune examen în biserica parohială Budești, în fața comisiunii la cântare, citire și tipic, în timpul sf. slujbe de dimineată.

Candidații vor depune și câte 100 lei taxă pentru certificat.

Protopop: Icon. N. POPIAN

Se publică în termen legal, vacantarea parohiei Dărăști, acest protopopiat. Doritori de a ocupa această parohie, vor înainta actele necesare la Sf. Mitropolie.

Această parohie are 450 familii, cu 2 biserică. Mai este un preot supranumerar. Are serie parohială. Nu are casă parohială.

Titularul, pe lângă salariul conform titlului de studii, se bucură de venitul epitrahilului.

Protoiereu, Icon. N. POPIAN

Se publică concurs pe ziua de 1 Decembrie a. c. cu termen de o lună pentru ocuparea parohiei *Merii-Goala*, protopopiatul II Teleorman, devenită vacantă prin transferarea titularului Pr. Pantelimon Ionescu la biserica «Cuv. Paraschiva» din Alexandria. Parohia are 300 familii cu 1200 suflete, Biserica în bună stare. Casa parohială bine întreținută având și dependințe. Sesia parohială completă. Ca venit, preotul are salariul de la Stat, conform gradului de studii și venitul Epitrahilului socotit la circa 4000 lei anual.

Actele cerute de regulament se vor înainta în termenul fixat Sf. Arhiepiscopiei, care le va trimite Protopopiei II Teleorman pentru referire.

Protopop FLORU IONESCU.

Se publică concus pentru ocuparea postului de Preot paroh în parohia Frăsinești jud. Vlașca, Protoeria Videle, devenită vacantă prin dimisionarea motivată și regularea

drepturilor la pensie a Pr. Paroh Stan Cuțur și primirea ei pe data de 15 Noembrie 1929. Parohia Frăsinești are 656 familii cu 2156 suflete.

Are biserică parohială de zid, cu hramul Sf. Apostoli „Petru și Pavel” în stare bună de funcționare, datând dela 1835.

Are 8 $\frac{1}{2}$ ha teren arabil, sesie parohială, plus încă 8 $\frac{1}{2}$ ha teren în plus ce se arendează de Sf. Mitropolie a Ungro-Vlahiei.

Nu are casă și nici loc de casă parohială.

Venituri: Salariul, plus accesoriile cuvenite gradului de studii și venitul epitrahilului ce se cifrează între 4-6000 lei anual.

Indatoriri: Cele cerute de legile și regulamentele în vigoare și canoanele Sf. noastre biserici.

Candidații doritori a ocupa această parohie prin hirotonie sau transferare sunt datori a înainta Sf. Mitropolii a Ungro-Vlahiei Arhiepiscopiei Bucureștilor, toate actele cerute de regulament, însoțite de memoriile respective, care acte se vor trimite apoi Protoieriei Videle-Vlașca pentru referat legal.

Protopop, BĂDĂNOIU

Se publică concurs, pentru ocuparea postului de Preot Paroh în parohia Letca-Veche, Jud. Vlașca, Protoeria Videle, devenită vacantă prin punerea în retragere din oficiu, pentru caz de boală a Preotului titular, paroh Sterian D. Copăceanu.

Parohia Letca-Veche are 501 familii cu 1906 suflete.

Are biserică parohială de zid în stare relativă de funcționare, are hramul «Sf. Împărați Constantin și Elena și are nevoe de reparație radicală.

Are 8 $\frac{1}{2}$ ha teren arabil, sesia parohială și 8 $\frac{1}{2}$ ha teren arabil în plus, ce se arendează de Sf. Mitropolie a Ungro-Vlahiei. Nu are casă și nici loc de casă parohială.

Venituri: Salariul, plus accesoriile cuvenite gradului de studii și venitul epitrahilului ce se cifrează între 4-6000 lei anual.

Indatoriri: Cele cerute de legile și regulamentele în vigoare și canoanele sfintei noastre Biserici.

Candidații doritori a ocupa această parohie prin hirotonie sau transferare sunt datori a înainta Sf. Mitropolii a Ungro-Vlahiei Arhiepiscopia Bucureștilor, toate actele cerute de regulament, însoțite de memoriile res-

pective cari acte se vor trimite apoi Protoieriei Videle-Vlașca pentru referat legal.

Protopop BĂDĂNOIU.

Parohia Malul-Spart acest protopopiat s'a vacantat pe ziua de 1 Ianuarie 1930, prin demisionarea Pr. D. Trandafirescu.

Se aduce la cunoștința tuturor aceasta. Doritorii de a ocupa această parohie, vor înainta în termen actele cerute, la cancelaria Sf. Mitropolii.

Parohia are 350 familii cu 1380 suflete. Are sesie parohială. Nu are casă parohială.

Pe lângă salariul cuvenit conform legi, titularul se bucură și de venitul epitrahilului.

Protoieru, Icon. N. POPIAN

CÂNTĂREȚI

Se publică concurs pentru ocuparea postului de cântăreț I de la biserica Ceaș Radu, București, rămas vacant pe ziua de 1 Decembrie a. c. prin plecarea titularului Zamfir Bădulescu.

Doritorii vor adresa cererile Protoieriei Circ. II din Capitală, în termen de 15 zile de la publicare.

Protoieru Econ. CONST. MOISIU

Posturile de cântăreți vacante din Protoieria jud. Ilfov, circumscripția I-a, București.

La parohile Bragadiru, Buda, Butimanu, Chitila, Cocioac, Crețuleștii-Fălcoianu, Dragomireștii din Vale, Drăgănescu, Giuleștii Sârbi, Joița, Movila Periș, Malul Spart, Neftiu, Palanga, Popești-Manuc, Saxoni, Urziceanca, câte un post.

Doritori de a ocupa aceste posturi vor înainta cererile lor, Protoieriei, cât mai urgent posibil, spre a se putea recomanda consiliilor parohiale respective și a se trimite spre examinare comisiunii instituite.

Protoieru, Icon. N. POPIAN

Postul de cântăreț al II-lea de la parohia Ploeștiori, jud. Prahova (I), rămas vacant, se publică spre ocupare în termen de 15 zile.

Protopop, Const. M. PETRESCU

Se publică concurs pentru ocuparea postului de cântăreți la parohiile: Cucuteni, Valea-Lungă, Bădeni și Văcărești; jud. Dâmbovița.

Doritorii vor adresa cererile, Protoieriei I-a, în termen de 15 zile dela publicare.